

Երևան, 5 Յունիս, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԵՐԱՆԵԼԻ Է ՏԻՐՈՇ ՕՐԵՆՔԻՆ ՀԱՄԱՁԱՅՆ ԱՊՈՊԸ

Երանի անոնց, որոնք ամբասիր կեանք մը կ'ապրին,
որոնք կ'ապրին Տիրոց Օրէնքին համաձայն:
Երանի անոնց, որոնք Տիրոց պափուիրանները կը գործադրեն,
ամբողջ սրբով անոր կը հնապանդին.
որոնք չարիք չեն գործեր,
այլ՝ անոր ճամբուն մէջ կը քալեն:
Դուն հրամայեցիր
բծախնդրութեամբ գործադրել հրահանգներդ:
Ինչքան կ'ուկեմ անշեղ ընթացքով
գործադրել քու կանոններդ:
Այն ապեն ամօթ պիտի չզգամ ամէն անգամ որ
ուշադրութիւնս դարձնեմ քու պափուէրներուդ:
Որքան կը սորվիմ արդար դափասփաններդ,
այնքան կը գոհաբանեմ քեզ անկեղծ սրբով:
Պիտի գործադրեմ քու կանոններդ,
բնաւ, բնաւ մի լքեր զիս:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

ՏԵՐ ՊԼՈՐՄԵԱ, ՏԵՐ ՊԼՈՐՄԵԱ, ՏԵՐ ՊԼՈՐՄԵԱ, ՏԵՐ ՊԼՈՐՄԵԱ:

ԱՄԵՆԱՍՈՎՐ ԵՐՈՊԱԳՈՎԹԻՄՆ, ՄՈՎՐ ԱԺԽԱՐՀԻՍ ԽԱՂԱՂՈՎԹԻՄՆ:

Եւ ՀԽԱՆԴՎԱԳ ԲԺՇԿՈՎԹԻՄՆ, ՆՆՅԵԵՑԵԼՈԳ ԱՐՔԱՅՈՎԹԻՄՆ:

ԱՐԻ ԱՍՈՎՈՎԱԾ ՀԱՐՄՆ ՄԵԼՈԳ, ՈՐ ԱՍՔԱԼԵՆ ԵՍ ՆԵՂԵԼՈԳ:

ՏԵՐ ՊԼՈՐՄԵԱ, ՏԵՐ ՊԼՈՐՄԵԱ, ՅԻԽՈՎԱ ՓՐԿԻՇ ՄԵՂ ՊԼՈՐՄԵԱ:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ իման բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՎ

ԱՌԱԿԱՑ 12 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՎԱՏՈՒԹԻՒՆ 12:1-8

Որբան կը շարունակենք խորանալ, այնքան առաւել եւս ցոյց կը փրուի բարիքները իմաստութեան: Պօղոս Առաքեալ փեղին կը յիշեցնէ իր աշակերպին Տիմոթեոսի ըսելով. «Մանուկ հասակեդ զիրես Ասպուծոյ շունչով գրուած զիրքերուն ոչ միայն արժեքը, այլ անոր դերը եւ փեղը ու օգբակարութիւնը կեանքի մէջ: Ճշմարգութիւնը կ'ուսուցանէ, սխալը կը հերթէ, մարդս ճիշդ ճամբու մէջ կը դնէ, արդար կեանքի դաստիարակութիւնը կու բայ, որպէսզի Ասպուծոյ նուիրուած մարդը կարարեալ ըլլայ, ամէն բեսակի բարի գործերու պարրասպ» 3:14-17: Ահա նոյն միգքն է որ Առակաց զիրքի 12 գլուխը կը սկսի ըսելով. «Խրափ սիրողը զիրքութիւն կը սիրէ, բայց յանդիմանութիւն ափողը անմիտ է» 1հմր: Այս իսկ է այսօրուան պարագան: Մարդը որբանով պարբռափ է խրափ լսելու եւ միրիկ ընելու, որովհետքեւ յաճախ այդ խրաբները հաճելի չեն, մոռնալով սակայն որ այդ խրաբները կեանքի մը փորձառութեան լոյսին բակ եղած դասեր են, բայց որովհետքեւ մարդ արարածը կ'ուզէ կարծէք ինք անձամբ ունենալ փոռձառութիւնը յաճախ կը դժուարանայ ականջ բալու խրաբին:

2 հմր կու գայ յիեցնելու եւ ըսելու, թէ «Բարի մարդը Տիրոջմէ շնորհք կը սփանայ, իսկ նենգաւոր մարդը դափապարփութիւն»: Որոշ է որ այն անձը որ խրափ կը լսէ, միրիկ կ'ընէ ու ըսպ այնմ իր կեանքի ուղին կը շփկէ, այդպիսին համար ուրիշ բան չէ եթէ ոչ Ասպուծոյ օրինութիւնը, իսկ հակառակ մարդուն համար ալ ուրիշ բան չսպասուիր եթէ ոչ դափապարփութիւն: Որովհետքեւ Ասպուծոյ խրափ ըսելով կը նշանակէ Ասպուծոյ պարուիրաններուն համաձայն ապրիլ, եւ Ասպուծոյ պարուիրանները ուրիշ բան չեն եթէ ոչ լոյս եւ ճրագ, կեանք, ու մեզ դէպի յախփենականութիւն բանող ճանապարհ:

3 հմր, մէկ այլ ուրիշ արփայայփութիւնն է նոյն միգքն, որ անիրաւութեամբ շահուած որեւէ մէկ բան հասպարուն չէ, այլ կը նմանի այն փունին որ աւազի վրայ շինուած է, իսկ արդարութեամբ ձեռք բերուած որեւէ մէկ բան հասպարուն է, որովհետքեւ իհմքը Քրիստոն՝ ժայռն է:

4 հմր հեփաքրքրական է, ուր կը ներկայացնէ բան մը, ընդանիքի մը գլխաւոր դերակափարները, այր եւ կին: Ասպուծածաշունչ Մաքեանը նոյն միգքքը քանի-քանի առիթներով կը ներկայացնէ, եւ սա ցոյց կու բայ կարեւորութիւնը ընդանիք հասկացողութեան, ու մանաւանդ այդ ընդանիքի գլխաւոր դերակափարներուն բեղը ու անոնց ունեցած ազդեցութիւնը բան ու բան միւս անդամներուն վրայ, այսինքն՝ երեխաններուն: «Առաքինի կինը իր ամուսնոյն պասկ է, իսկ նախափինք բերող կինը ուսկորներուն փփութիւն»: Ցաւօք սրբի այսօր բոլորովին բարբեր է պարկերը: Այսօր սխալ կը հասկցուի Ասպուծածաշական բարի մը գործածութիւնը բրուած այր եւ կնոջ: Երբ կ'ըստի կիներ հնազանդեցէք, այրեր փիրեցէք: Այնպէս կը թուի կարծէք սպրուկի եւ փերի դերերու մասին ըլլար խօսքը, սակայն նոյն միգքով Պօղոս Առաքեալ կը ներկայացնէ նախ յիշցնելով թէ այդ բառերուն բակ Քրիստոն եւ Եկեղեցի հասկացողութիւնները կան ու պէտք է ըլլան: Այդ իսկ իմաստով եթէ կինը իրեն իրեւ գլուխ նկագի կ'ունենայ իր ամուսնու, ահա այն ափեն ինք այդ գլխուն համար կը դառնայ պասկ: Այնպէս ինչպէս եթէ երբեք այր մարդը իրեն համար նկագի ունենայ Քրիստոսը իրեւ գլուխ, ահա այն ափեն այր մարդը ինքզինք ըսպ այնմ կը պարկերացնէ իր պարփականութիւններով; Ահա ճիշդ անոր համար է որ Պօղոս Առաքեալ մնայուն կը յիշեցնէ ըսելով. «Զեր հաւաքքի ախոյեանին նայեցէք՝ Յիսուս Քրիստոսի»: Այլապէս եթէ այսպիսին չեն դերակափարները, ապա քառսային վիճակ մըն է որ կը փիրէ այդ բան մէջ, ուսպի այնփեղ ապրող երեխաններն ալ քառսային վիճակին մէջ մեծնալով նոյնը պիփի սրովին: Որովհետքեւ առաքինի կինը գլխաւոր օրինակը կը հանդիսանայ այդ բան, ուր եւ երեխանները այդ օրինակը ընդօրինակելով այդպէս իրենք եւս կը սկսին այդ ձեւոց ապրիլ իրենց հաւաքքի կեանքը:

5-7 հմրները գլուխ կու բան հեփեւանքը, արդիւնքը ամբարիշփին ու արդարին, արդարին միգածումներուն ու ամբարիշփին խորհուրդներուն: Ամբարիշփին խօսքերը, ու արդարին խօսքերը:

Ահա այսպէս ցոյց կու բայ երկու խումբերը, ու մանաւանդ՝ անոնց ունեցած արդիւնքը: Ինչպէս առիթով մը ըսուեցա, որ մի գուցէ այդ բոլորը անմիջապէս չբեսնենք, կամ չերեւին, սակայն, անպայմանօրէն անոնց արդիւնքը ուշ կամ կանուի կը յայգնուի: Որովհետքեւ մանաւանդ այսօրուան մարդուն համար երբ ամէն ինչ կ'ուզէ անոր արդիւնքը բեսնել անմիջապէս, իսկ երբ այս խօսքերը իրեւ խրաբը կը բրուին, որմէ կը զգուշացնէ թէ ինչպիսի հեփեւանքներ կրնան ունենալ այդպիսիները, անմիջապէս կրնան ըսել, որ այդպէս չէ, եւ կը սկսին օրինակեր բայ, թէ այդպիսի մարդիկ, ընդհակառակը շաբ աւելի լաւ ու բարօք կեանք կը կապրին: Սակայն, խօսքը այսպեղ ոչ միայն այսօրուան համար է, այլ՝ գալիքին: Չմոռնանք, որ նաեւ անոր արդիւնքը կրնանք իհմա ալ բեսնել, չսպասել մինչեւ աւարփին հասնելու: